

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Варна , 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ в публично заседание на осемнадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радостина С. Методиева

при участието на секретаря Красимира В. Манасиева Димитрова като разгледа докладваното от Радостина С. Методиева Административно наказателно дело № 20203110203641 по описа за 2020 година

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на П. В. Д. ЕГН ***** от гр.Варна, против НП № 20-0819-002242 от 03.07.2020год. на Началника на група в сектор ПП ОДМВР Варна, с което са му били наложени следните адм. наказания: 1. Адм. наказание глоба в размер на 300лв. и адм. наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл. 183, ал.7 от ЗДП за нарушаване нормата на чл. 6, т.1 от ЗДП; 2. Адм. наказание глоба в размер на 20лв. на основание чл. 185 от ЗДП за нарушаване нормата на чл. 147, ал.1 от ЗДП и 3. Адм. наказание глоба в размер на 20лв. на основание чл. 185 от ЗДП за нарушаване нормата на чл. 147, ал.1 от ЗДП.

В жалбата си въззивникът твърди, че НП било неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Сочил, че НП било издадено при непълнота на доказателствата и изцяло въз основа на твърденията на актосъставителя, без да бъде извършена проверка и да бъдат съобразени изложените от него (въззивника) обстоятелства, а при определяне на санкцията не била съобразена нормата на чл. 27, ал.2 от ЗАНН.Моли НП да бъде отменено.

В съдебното производство представител на въззивника поддържа жалбата и заявява, че оспорва фактическите констатации изложени в акта и НП. Във фазата по същество моли НП да бъде отменено с основен аргумент, че въззивникът не е имал възможност да мине по друг път за да стигне до

ЮПЗ където да бъде натоварено ППС-то.

За въззиваемата страна, редовно призована, представител не се явява. По делото са постъпили писмени бележки от ю.к. Л., в които същата изразява становище за неоснователност на жалбата и моли НП да бъде потвърдено като претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение. В условията на алтернативност (в случай че жалбата бъде уважена) и при предявена претенция за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение от ответната страна отправя искане за присъждане на такова в минимален размер от 100лв. съобразно нормата на чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба №1 от 07.09.2004год. в редакцията към 15.05.2020год.

ВРП, редовно уведомена за датата на съдебното заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След преценка на доказателствата по делото съдът прие за установено следното:

На 22.05.2020 г., въззивникът Димитров управлявал товарен автомобил – влекач „Рено Магнум Е ТЕХ 480“ с ДК№ В5673РС, с прикачено полуремарке Рендерс с ДК№ В 7100ЕК, собственост на фирма "БКК Превози" ЕООД ЕИК 204018631. Около 08.05ч. на същата дата, той се движел в гр.Варна, по ул.„Девня“ в посока ЖП Гара –Варна, като на кръстовището на пътния възел с бул. „Христо Ботев“ извършил маневра завиване на ляво за Аспарухов мост и ЮПЗ. По това време, в този участък от пътя, предвид извършвания ремонт на Аспарухов мост, било въведено временно ограничение за движение на МПС в сутрешните и следобедните часове, посока Пристанищен комплекс и Южна промишлена зона. Ограничението било въведено с пътен знак В4 „Забранено е влизането на товарни автомобили“, с поставена допълнителна табела Т17 (Пристанище Варна – Изток ЮПЗ от 06:30 – 10:00 и 16:30 до 20:00 часа). Посредством знака и поставената допълнителна табела било забранено влизането на товарни автомобили в часовия интервал от 06:30ч. до 10:00ч. при въведена временна забрана за движение. При движение в зоната на забраната на посочения по-горе пътен знак, въззивникът бил спрял за проверка от органите на полицията – свидетелите Г.Г. и П.Г. и двамата младши автоконтрольори в сектор ПП-Варна. В хода на проверката проверяващите установили, че управляваните от въззивника влекач и полуремарке не са били представени на годишен технически преглед.

На място св. Г. съставил срещу въззивника АУАН Серия ГА № 211934/22.05.2020г. в който посочил, че същият е извършил три нарушения на ЗДП, а именно на чл.6, т.1 от ЗДП, чл.147, ал.1 от ЗДП и чл.147, ал.1 от ЗДП. Св. Г. запознал въззивника със съдържанието на АУАН, като последният го подписал без възражения. Възражения не постъпили и в срокът по чл.44 от

ЗАНН.

На 03.07.2020год. въз основа на акта, АНО издал атакуваното НП като е приел изцяло фактическите констатации отразени в него, приел е че въззивникът е извършил и трите нарушения на ЗДП отразени в акта и му наложил съответните адм. наказания. НП било връчено на въззивника лично на 31.08.2020год.

В хода на съдебното следствие като свидетели са разпитани актосъставителят Г.Г. и свидетеля вписан в акта П.Г., и двамата очевидци на деянието, които в показанията си пред съда възпроизвеждат обстоятелствата отразени в акта с нужната конкретика.

Като свидетел в хода на съдебното следствие, по искане на защитата, показания е дал и С. М.. Същият сочи, че е управлявал кран, както и че на 22.05.2020год. е бил нает от фирма „Вега“ ЕООД да вдигне контейнер и да го натовари на камион. Това трябвало да се случи в ЮПЗ. Соци, че тогава е имало въведена организация на движението защото са ремонтирали моста, но той се е движел в рамките на закона. Соци, че автомобилът на който е натоварил контейнера не е се предвижвал с него до ЮПЗ, а го е чакал доста на мястото на натоварването.

Като писмени доказателства към АНП, освен АУАН са приложени Заповед № 8121з-515/14.05.2018год. на министъра на вътрешните работи, 2бр. удостоверения за техническа изправност съответно за ППС с рег. № В5673РС и ППС с рег. № В 8710ЕК, както и справка за нарушител.

Като писмени доказателства в хода на съдебното следствие са допълнително приети Заявка за превоз – износ - № 1494356451, отчетен лист, два броя свидетелства за регистрация част I, писмо рег. № 11-00-284/21.12.2020год. изходящо от Директора на ОПУ Варна ведно с приложени към него схема на организация на движението – 3 листа и Протоколи за приемане и премахване на временна организация и безопасност на движението – 2 листа; писмо рег. № РД2002201ВН□003ВН изходящо от Директора на дирекция „ИИБ“ при Община Варна ведно с приложена към него извадка от Генерален план за организация на движението на територията на Община Варна – чертеж № 01-009 със съдържание знаци и светофарна уредба.

Описаната по-горе фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства, както писмени така и гласни които преценени по отделно и в тяхната съвкупност не водят на различни правни изводи и се кредитират от съда изцяло с доверие.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на

наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, същата е процесуално допустима и приета от съда за разглеждане по същество.

АУАН и НП са издадени от компетентните длъжностни лица и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Доколкото с НП на въззивника са наложени наказания за три нарушения съдът счита, че следва да обсъди всяка част от НП поотделно.

По т.1 от НП.

С този пункт от НП на въззивника са наложени наказание „глоба“ в размер на 300лв. и наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец на основание чл.183, ал.7 от ЗДвП, за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДП.

При проверка на атакуваното НП в тази част съдът не констатира допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН досежно описание на нарушението. Както в акта, така и в НП се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват вмененото на въззивника нарушение както от обективна така и от субективна страна, посочени са дата и място на извършване на нарушението, обстоятелствата при които е извършено както и нарушената законова норма като е налице пълно единство между фактическо и юридическо обвинение. Допуснато съществено нарушение на процес. правила водещо до неяснота волята на актосъставителя и АНО съответно до неяснота за нарушението за което ангажирана отговорността и е наложена санкцията, съдът не констатира и в тази връзка не споделя наведеното в жалбата бланкетно възражение в тази насока. Ясно в АУАН и НП е посочено, че на определената дата, в посочения час, въззивникът като водач на конкретно индивидуализирано ППС е нарушил ПЗ В4 при въведена временна организация на движението за времето от .. до..., които факти в достатъчна степен описват деянието (нарушението) за което е ангажирана отговорността.

Не е налице и нарушение на задължението вменено на АНО с нормата на чл. 52, ал.4 от ЗАНН. Съгласно последната разпоредба преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. Спорни обстоятелства и възражение по АНП не са били налични, така, че АНО не е имало какви обстоятелства да изяснява.

Отговорността на въззивника по този пункт е ангажирана на основание чл.183, ал.7 от ЗДП, за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП.

Нормата на чл. 183, ал.7 от ЗДП предвижда санкция за водач, който навлиза след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно

средство при въведена временна забрана за движение.

Задължението на водачите на пътни превозни средства да съобразяват поведението си с пътните знаци е регламентирано общо в чл.6, т.1 пр.трето от ЗДвП. Конкретизация на това задължение е дадена в разпоредбите на чл.38 и Глава девета от Правилника за приложение на Закона за движение по пътищата, които регламентират вида и значението на пътните знаци. От анализа на нормативната уредба следва, че неспазване на предписанието на пътните знаци е налице при навлизане в зоната на действие на пътен знак В4 – „Забранено е влизането на товарни автомобили“. От друга страна съгласно чл. 177 от Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци допълнителна табела Т17 "табела с текст" се поставя под пътен знак в случаите, когато е необходимо да се изясни или ограничи неговото действие.

Не се спори по делото, че в участъка от пътя, където е спрял за проверка въззивника е действала временна забрана на пътен знак В4, забраняващ влизането на товарни автомобили. Не е спорно и че е била налична поставена допълнителна табела, въвеждаща ограничение на движението на тази категория автомобили /товарните/ в часовия интервал от 06:30 до 10:00 часа, както и че именно в този интервал / в 08.55ч./ въззивникът е навлязъл в конкретния пътен участък въпреки забраната на знака.

В горната насока са както показанията на тримата разпитани по делото свидетели, така и приобщените по делото писмени доказателства в това число писмо от ОПУ Варна и приложения към него и писмо от Община Врана и приложения към него.

В контекста на гореизложената законова регламентация, на въззивника е повдигнато административно обвинение, затова, че е навлязъл след знак, забраняващ влизането на съответното пътно превозно средство при въведена временна забрана за движение.

Според нормата на чл.189 ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Следователно законовата презумпция е оборима. Констатациите в АУАН, пренесени в следствие и в НП, в случая не се оспорват от наказаното лице, а и се потвърждават от писмените и гласни доказателства събрани във въззивното производство. Забраната за влизането на товарни автомобили при наличие на пътен знак В4 и допълнителна табела, указваща часовия интервал от 06:30ч. до 10:00ч., е безусловна. Ето защо съдът намира, че административното обвинение е доказано по безспорен и категоричен начин.

Нарушението е осъществено и от субективна страна, тъй като жалбоподателят като водач на МПС знае правилата за движение, както и забраната за навлизане при наличието на съответен пътен знак. Всеки водач на МПС дължи спазване и уважение към закона.

Що се касае до наведените във фазата по същество доводи от защитата, че нарушение няма защото въззивникът нямало от къде другаде да мине, а трябвало да отиде в ЮПЗ по заповед на работодателя си, то не се споделя от съда. Първо защото няма каквито и да било данни още по-малко пък доказателства, които да установят, че на въззивникът е било наредено (заповядано) от работодателя и да отиде в ЮПЗ в посочения часови диапазон и второ защото дори и такава заповед да е била издадена, то доколкото достъпа до ЮПЗ в посочения диапазон бил ограничен и това е било регламентирано със съответните пътни знаци вменяващи забрана за движение на товарни автомобили, то е изпълнението на същата е налагало явно за въззивника нарушения, поради което случаят не може да бъде отнесен към хипотезата на чл.16 от НК, приложим изцяло и в адм.наказателното производство по силата на чл. 11 от ЗАНН. Отделен е въпроса, че видно от приложените по делото писмени доказателства временната организация на движението е била въведена значително преди датата на нарушението посочена в акта, поради което и възражения за неяснота, незнание и пр. се явяват неуместни. Дали с движението си в обхвата на забраната въззивникът е пречел на ремонтните дейности или не е без всякакво значение за съставомерността на нарушението.

Доколкото нарушението е формално на просто извършване и не се отличава със степен на опасност значително по-ниска от останалите подобни нарушения същото не попада в обхвата на чл.28 от ЗАНН, не представлява маловажен случай. Нещо повече според настоящия съд приложението на чл. 28 от ЗАНН в случая би култивирало у въззивника чувство за безнаказаност, доколкото видно от приложената справка за нарушител въззивникът е бил многократно наказван за нарушения по ЗДП, в това число и за нарушаване нормата на чл.6, т.1 от ЗДП.

Съдът намира, че правилно наказващият орган е наложил на въззивника административно наказание "Глоба" и "Лишаване от право да управлява МПС", тъй като това са предвидените в закона санкции за допуснатото нарушение. Доколкото наказанията наложени на въззивника са определени във фиксираните в санкционната разпоредба размери - "глоба" в размер на 300 лв. и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 месец, те се явяват законосъобразни, а и за съда не съществува законова възможност да измени издаденото НП, като определи административни наказания под предвидения от законодателя размер. В тази връзка направеното в жалбата възражение за неспазване от страна на АНО на нормата на чл. 27, ал.2 от ЗАНН при определяне размера на санкцията се

явява неоснователно.

С оглед на всичко изложеното по-горе съдът счита, че атакуваното НП в частта на т.1 е правилно и законосъобразно постановено, същото не страда от пороци, които го правят процес. недопустимо и като такова следва да бъде потвърдено.

По т.2 и 3 от НП.

С тези пунктове от НП на въззивника са били наложени адм. наказания глоба, всяка в размер на по 20лв., на основание чл.185 от ЗДП, за нарушение на 147, ал.1 от ЗДП като от правна страна в НП е посочено, че въззивникът управлявал ППС, което не е представено на технически преглед.

Съгласно нормата на чл. 147 ал.1 от ЗДП: „Регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета, с изключение на пътните превозни средства на подразделенията на въоръжените сили, мотопедите и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условието и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на мотопедите, самоходните машини, колесните трактори и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи”.

Очевидно от **нормата** е, че **тя не предвижда забрана за управление на ППС, което не е минало технически преглед в установените срокове** (както очевидно е прието от актосъставителя и АНО), **а задължение за предоставяне на МПС-то на такъв преглед в определените срокове.** За неизпълнение на това задължение в чл. 181, т.1 от ЗДП е предвидена и изрична санкция за собственика на ППС-то или длъжностно лице. Анализа на цитираните разпоредби сочи, че субект на нарушението свързано с непредставяне на ППС на технически преглед може да бъде само собственикът на автомобила, съответно длъжностно лице.

В случая от една страна в АУАН и НП липсват факти свързани с проявено лично от въззивника бездействие свързано с непредставяне на ППС на технически преглед, което представлява съществено нарушение на процес. правила доколкото тези факти са съществени и обуславят съставомерността на нарушенията за които е ангажирана отговорността му по т. 2 и 3 от НП и липсата им всякога води до нарушаване правото на защита.

От друга страна доколкото в АУАН и НП е посочено, че ППС, което е управлявал е собственост на ЮЛ „БKK Превози“ ЕООД (в тази насока и приложенияте по делото два броя за СРМПС част I), а данни въззивникът да притежава качеството на длъжностно лице не са налице, то и такива факти не са и изложени нито в АУАН, нито в НП, същият изобщо не може да бъде субект на адм. наказателна отговорност за нарушение на чл. 147, ал.1 от ЗДП.

В случая съдът намира за нужно изрично да отбележи, че в случая АНО неправилно е приложил общата санкционна норма на чл.185 от ЗДП. Последната намира приложение само за нарушения за които не е предвидено наказание. Конкретния случай обаче не е такъв - за неизпълнение на задължение за представяне на МПС на преглед в определен срок е предвидено специално наказание в нормата на чл. 181 от ЗДП.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът счита, че атакуваното НП в частта на т.2 и 3 от НП е издадено в нарушение на закона, същото страда от пороци, които го правят процес. недопустимо и като такова следва да бъде отменено.

По разноските.

Искане за присъждане на разноски е направено своевременно и от двете страни в процеса – както от въззивника, така и от въззиваемата страна като последната е формулирала и искане съобразно нормата на чл. 63, ал.4 от ЗАНН за присъждане на разноски на ответната страна в по-нисък размер.

По искането на въззивника за присъждане на разноски, с оглед крайния изход на делото съдът счита, че такива се дължат съобразно разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал.1 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр. чл.78, ал.1 от ГПК. Въззивникът е представил доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300лв., което възнаграждение не надвишава минималния предвиден в чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения действащ към момента на сключване на договора за правна помощ. В тази връзка направеното от страна на процес. представител на въззиваемата страна възражение за прекомерност се явява неоснователно, а редакцията на нормата от 15.05.2020год. се явява неотнормативна към настоящия случай. И като съобрази, че в случая жалбата е била частично уважена /НП е отменено в две от частите с които на въззивника е било наложено общо наказание в размер на 40лв./, то след аритметични изчисления се получава сумата от 35.29лв. възнаграждение за уважената част на жалбата, която сума следва да бъде заплатена на въззивника от ОД МВР Варна.

По искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски.

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение съдът счита, че въззивника също следва да бъде осъден да на основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН вр. чл. 143, ал.4 от АПК, вр. чл. 144 от АПК вр.чл. 78, ал.8 вр. ал.3 от ГПК, вр. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН в чл.27е от

Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80лв. до 120лв.. И като съобрази, че в случая делото не е с фактическа и правна сложност изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО в с.з от една страна, а от друга това, че процес. представител на въззиваемата страна не е участвал лично нито в едно съдебно заседание като единствено е представил писмени бележки съдът счете че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер. И като съобрази размера на отхвърлената част на иска (300лв. доколкото за тази санкция НП е потвърдено) и извърши съответните изчисления съдът намира, че на въззиваемата страна следва да бъде присъдено юрисконсултско в размер на 70.59лв. като посочената сума следва да бъде заплатена от въззивника П. В. Д. в полза на ОД на МВР Варна.

Водим от горното Варненският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 20-0819-002242 от 03.07.2020год. на Началника на група в сектор „ПП“ ОД МВР Варна **в частта на т. 1** с която на П. В. Д. ЕГН *****, от гр.Варна, ул. Люляк“ № 33а, ет.6, ап.13, за нарушаване разпоредбата на чл. 6, т.1 от ЗДП е било наложено адм. наказание глоба в размер на 300лв., както и адм. наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, на основание чл.183, ал.7 от ЗДП.

ОТМЕНЯ НП № 20-0819-002242 от 03.07.2020год. на Началника на група в сектор „ПП“ ОД МВР Варна **в частта на т. 2 и 3** с които на П. В. Д. ЕГН *****, от гр.Варна, ул. Люляк“ № 33а, ет.6, ап.13, за нарушаване разпоредбата на чл. 147, ал.1 от ЗДП са били наложени две адм. наказания глоба всяка в размер на 20лв., на основание чл.185 от ЗДП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Варна да заплати на П. В. Д. ЕГН *****, от гр.Варна, ул. Люляк“ № 33а, ет.6, ап.13 **сума в размер на 35.29лв.** представляваща адвокатско възнаграждение за уважената част на жалбата.

ОСЪЖДА П. В. Д. ЕГН *****, от гр.Варна, ул. Люляк“ № 33а, ет.6, ап.13 да заплати на ОД на МВР Варна да заплати на **сума в размер на 70.59лв.** представляваща юрисконсултско възнаграждение за отхвърлената част на жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред

Административен съд- Варна в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____